

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do tutejszego Sądu w dniu 17 lipca 2020 r. (vide: data stempla pocztowego na kopercie zawierającej pozew), powód (...) S.A. w T. dochodziła przeciwko pozwanemu (...) sp. z o.o. w P. zapłaty kwoty 100.708,21 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 18 lipca 2020 r. do dnia zapłaty, kwoty 10.285,21 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 lipca 2020 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 425,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 31 lipca 2019 r. do dnia zapłaty, a ponadto kosztów procesu wg norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi zgodnie z obowiązującymi przepisami, chyba, że na rozprawie zostanie złożony odrębny spis.

W uzasadnieniu pozwu powód argumentował, że strony zawarły umowę sprzedaży, na podstawie której powód zobowiązał się sprzedać, a pozwany kupić prety okrągłe g/w łuszczone w ilości 15.000,00 kg (zwane dalej „towarami”) za cenę jednostkową netto w wysokości 5,85 zł/kg. Zgodnie z zawartą umową sprzedaży, pozwany zobowiązał się odbierać towary w partiach, poczynwszy od kwietnia 2019 r., przy czym całą ilość towarów objętych umową miał odebrać najpóźniej do dnia 30 czerwca 2019 r. Cenę za towary pozwany zobowiązał się zapłacić w terminie 30 dni od daty ich wydania.

Jak wynika z dalszej treści uzasadnienia pozwu, powód wywiązał się z zawartej umowy, w tym nabył towary od swojego dostawcy, złożył je w swoim magazynie i zaoferował pozwanemu ich wydanie, poczynwszy od kwietnia 2019 r. Powód poinformował pozwanego o gotowości towarów do odbioru. Z kolei pozwany nie odebrał jakiegokolwiek ilości towarów objętych zawartą umową, mimo kolejnych telefonicznych oraz e-mailowych wezwań i monitów, kierowanych do niego przez powoda. W e-mailu z dnia 27 maja 2019 r. powód ponownie wskazał pozwanemu na konieczność odbioru pierwszej partii towaru przypominając, że towar miał być dostarczony w trzech partiach w kwietniu, maju i czerwcu 2019 r.

W związku z powyższym, powód podkreślił, że towary, których dotyczy niniejsze postępowanie, są niestandardowe i zostały nabyte przez powoda specjalnie na potrzeby realizacji umowy sprzedaży zawartej z pozwanym. Towary te, poczynwszy od kwietnia 2019 r. są składowane przez powoda w jego magazynie i od tamtej pory do chwili obecnej powód pozostaje w stałej gotowości do ich wydania pozwanemu. W ocenie powoda, z uwagi na wywiązanie się przez niego z umowy sprzedaży, w tym poprzez zaoferowanie towarów do wydania, należy przyjąć, że wydanie całości towarów nastąpiło w dniu, w którym upływał termin uzgodniony w umowie na wydanie i odbiór towaru, tj. w dniu 30 czerwca 2019 r. Przyjmując, że wydanie nastąpiło w dniu 30 czerwca 2019 r., a uzgodniony w umowie termin płatności ceny za towary wynosił 30 dni od daty ich wydania, cena za towar w łącznej kwocie 100.708,21 zł stała się wymagalna w dniu 30 lipca 2019 r. Tym samym, pozwany od dnia 1 lipca 2019 r. jest w zwłoce z odbiorem towarów, a od dnia 31 lipca 2019 r. opóźnia się z zapłatą ceny. W dalszej części uzasadnienia pozwu powód wskazał sposób wyliczenia ceny brutto za przedmiotowe towary wyjaśniając zarazem, iż ilość gotowych do wydania towarów, tj. 13.996,00 kg jest nieco mniejsza, niż ta wskazana wprost w umowie, tj. 15.000,00 kg, z uwagi na tolerancję ilościową przewidzianą w pkt IV ppkt 6 OWS powoda, stanowiących integralną część umowy (wymienionych jako dowód nr 4).

Nadto, powód podał, że pismem z dnia 10 czerwca 2020 r. wezwał pozwanego do zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 100.708,21 zł oraz do ich odbioru w terminie do dnia 19 czerwca 2020 r., pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Pozwany w żaden sposób nie zareagował na przedmiotowe wezwanie, wobec czego powód dochodzi niniejszym pozwem zapłaty ceny za nieodebrane towary w kwocie 100.708,21 zł. W dalszej kolejności powód sposób wyliczenia skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od ceny sprzedaży towarów oraz kwoty 425,20 zł z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, w oparciu o art. 10 ust. 1 pkt 3) i ust. 1a ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tj.Dz.U. z 2020 r., poz. 935 z późn. zm.).

W dniu 11 sierpnia 2020 r. Sąd Okręgowy w Toruniu wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt VI Gnc 355/20, k.31), na mocy którego nakazał pozwanemu, aby zapłacił powodowi kwoty:

- 100.708,21 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 18 lipca 2020 r. do dnia zapłaty,
- 10.285,21 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 lipca 2020 r. do dnia zapłaty,
- 425,20 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 31 lipca 2019 r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 9.188,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się nakazu zapłaty do dnia zapłaty, w tym kwotę 3.617,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia niniejszego nakazu, albo wniósł w tym terminie do tutejszego Sądu sprzeciw.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty (k.35-37) pozwany zaskarżył przedmiotowy nakaz zapłaty w całości zarzucając: nieprawidłowe wykonanie umowy przez powoda, brak potwierdzenia zamówienia nr (...) przez pozwanego oraz wskazanie niewłaściwej podstawy prawnej powództwa. Ponadto, pozwany zakwestionował jakość produktu powoda wskazując, iż wielokrotnie odmawiał odbioru towaru ze względu na złą jakość wykonanych produktów. Pozwany wskazał, że w związku z zawartą umową otrzymał od powoda ponad 10 ton produktu, który zachodzi rdzą, co oznacza, że nie spełnia podstawowych wymogów jakościowych, a tym samym, jako towar wybrakowany nie może być on odebrany przez pozwanego. Pozwany przyznał przy tym fakt zawarcia umowy z powodem, gotowości powoda do wydania towaru oraz fakt otrzymania wezwania z dnia 10 czerwca 2020 r. Pozwany wskazał również, że mimo pierwotnego zamiaru dalszej współpracy, finalnie ówczesny zarząd pozwanego nie podpisał zamówienia załączonego do pozwu. Poza tym, pozwany podał, iż za pośrednictwem M. K. (1) wielokrotnie informował powoda o tym, że odmawia odbioru towaru ze względu na jego niską jakość oraz niespełnienie norm i wymogów. Jak nadto podkreślił pozwany w dalszej części uzasadnienia pozwu, w pkt III. umowy zastrzeżono prawo własności przedmiotu umowy do czasu zapłaty ceny. Cena nie została zapłacona, wobec czego prawo własności towarów nadal pozostaje po stronie powodowej. W ocenie pozwanego, nie zostało zatem wykonane świadczenie wzajemne, na podstawie którego roszczenie byłoby zasadne i wymagalne. Pozwany, w realiach sporu miałby zapłacić za towar, którego nie jest właścicielem i którego jakość kwestionuje. W konsekwencji, według pozwanego obowiązek płatniczy nie nastąpił w związku z niewykonaniem umowy przez powoda.

W oparciu o powyższe zarzuty pozwany wniósł o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na sprzeciw (k.45-48) powód ustosunkował się do zarzutów pozwanego podniesionych w sprzeciwie wskazując m.in., że pierwszym i jedynym pismem, jakie otrzymał od pozwanego w przedmiotowej sprawie, jest pismo z dnia 23 lipca 2020 r., doręczone powodowi już po dacie wniesienia pozwu w niniejszym postępowaniu. Powód podniósł również, że pozwana próbuje kwestionować jakość towaru, którego nie odebrała, ani nawet nie widziała. Powód podkreślił, że pozwany nie odebrał od niego nawet 1 kilograma towaru, wobec czego twierdzenia pozwanego dotyczące towaru, który „zachodzi rdzą” nie mogą dotyczyć towaru objętego niniejszym procesem. Poza tym, powód podniósł, że nigdy nie otrzymał od pozwanego żadnego oświadczenia o rezygnacji ze współpracy, nigdy też nie wyraził zgody na rozwiązanie zawartej umowy. Ponadto, w ocenie powoda zastrzeżenie prawa własności sprzedanego towaru do momentu zapłaty za niego ceny, nie pozbawia sprzedawcy prawa do dochodzenia zapłaty za towar – już samego zastrzeżenia własności do momentu zapłaty ceny wynika fakt, iż zapłata musi nastąpić w pierwszej kolejności, aby mogła zostać przeniesiona własność. Powód zauważył także, iż pozwany nie przedłożył żadnego dokumentu potwierdzającego fakt zgłoszenia rzekomych wad, czy reklamacji, ani też na potwierdzenie faktu rezygnacji ze współpracy lub rozwiązania umowy.

W związku z powyższym, powód podtrzymał stanowisko pozwu.

W piśmie procesowym z dnia 1 października 2020 r. pełnomocnik pozwanego podtrzymał wszystkie twierdzenia i wnioski zawarte w treści sprzeciwu oraz ustosunkował się do stanowiska powoda zawartego w odpowiedzi na sprzeciw (k.57-58).

Na rozprawie w dniu 22 września 2021 r. pełnomocnicy stron podtrzymali dotychczasowe stanowiska w sprawie (k.128).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 19 marca 2019 roku strony zawarły umowę sprzedaży, na podstawie której powód zobowiązał się sprzedać, a pozwany kupić pręty okrągłe g/w łuszczone w ilości 15.000,00 kg za cenę jednostkową netto w wysokości 5,85 zł/kg. Łączna cena sprzedaży netto wyniosła 87.750,00 zł, co stanowi 107.932,50 zł brutto. Termin realizacji zamówienia przez powoda strony ustaliły na 14 tydzień 2019 roku. Zgodnie z zawartą umową sprzedaży, pozwany zobowiązał się odbierać towary w partiach, poczynwszy od kwietnia 2019 r., przy czym całą ilość towarów objętych umową miał odebrać najpóźniej do dnia 30 czerwca 2019 r. Cenę za towary pozwany zobowiązał się zapłacić w terminie 30 dni od daty ich wydania. Integralną część umowy sprzedaży stanowiły Ogólne Warunki Sprzedaży/Dostawy/Świadczenia usług zawieranych przez(...) z siedzibą w T., w wersji obowiązującej od dnia 16 października 2017 r. (dalej jako: „OWS” lub „Ogólne Warunki Sprzedaży”).

Okoliczność bezsporna, a ponadto dowód:

oferta nr (...) – k.7

korrespondencja e-mail z dnia 19 marca 2019 r. – k.8, k.11

potwierdzenie zamówienia z dnia 19 marca 2019 r. – k.9-10

Ogólne Warunki Sprzedaży/Dostawy/Świadczenia usług zawieranych przez (...) S.A. z siedzibą w T. – k.12

pisemne zeznania świadka J. Ł. – k.68-69

pisemne zeznania świadka M. P. – k.73-74

Zgodnie z Ogólnymi Warunkami Sprzedaży, powód jako sprzedawca zastrzegł, że prawo własności sprzedawanego towaru przejdzie na kupującego (pozwanego) dopiero w momencie zapłaty całości ceny na rzecz sprzedawcy (powoda).

Okoliczność bezsporna, a ponadto dowód:

Ogólne Warunki Sprzedaży/Dostawy/Świadczenia usług zawieranych przez (...) S.A. z siedzibą w T. – k.12

Zawiadomienie o wadzie towaru, dla swej ważności wymagało formy pisemnej za potwierdzeniem odbioru.

Dowód:

Ogólne Warunki Sprzedaży/Dostawy/Świadczenia usług zawieranych przez (...)S.A. z siedzibą w T. – k.12

Zgodnie z treścią postanowienia pkt IV ppkt 6 OWS, ilości towaru określone w umowie mogły się różnić o +/- 10% w stosunku do ilości podlegającej wydaniu, a kupujący [pozwany] miał obowiązek odebrać towar w ilości, która mieści się w zakresie ww. tolerancji ilościowej i zapłacić za niego cenę.

Okoliczność bezsporna, a ponadto dowód:

Ogólne Warunki Sprzedaży/Dostawy/Świadczenia usług zawieranych przez (...) S.A. z siedzibą w T. – k.12

Powód, w celu wykonania umowy, zamówił u swojego dostawcy, dla pozwanego, pręty stanowiące przedmiot zamówienia. Pręty te były towarem niestandardowym i zostały nabyte przez powoda specjalnie na potrzeby realizacji umowy sprzedaży zawartej z pozwanym. Powód złożył towar w swoim magazynie oraz poinformował pozwanego o gotowości towarów do odbioru począwszy od kwietnia 2019 r. Do odbioru przez pozwanego powód przygotował towar w ilości 13.996,00 kg za cenę 100.708,21 zł brutto (wg wyliczenia: 13.99600 kg x 5,85 zł x 23% VAT).

Dowód:

korespondencja e-mail z dnia 17 kwietnia 2019 r. – k.13

pisemne zeznania świadka J. Ł. – k.68-69

pisemne zeznania świadka M. P. – k.73-74

Pozwany nie odebrał żadnej partii towaru od powoda, mimo kierowanych do niego wezwań i monitów telefonicznych i e-mailowych w tym przedmiocie. Pozwany nigdy nie udał się do magazynu powoda w celu dokonania oględzin przedmiotu umowy sprzedaży objętego sporem w niniejszej sprawie. Po złożeniu zamówienia pozwany utracił limit kupiecki posiadany w powodowej spółce i od tego czasu kontakt z nim był ograniczony – pozwany nie odpowiadał na e-maile, nie odbierał telefonu. Nie było żadnych prób kontaktu ze strony pozwanego. Na etapie przedsądowym pozwany nie kwestionował jakości prętów zaoferowanych mu do odbioru, ani faktu zawarcia umowy sprzedaży.

Dowód:

korespondencja e-mail z dnia 27 maja 2019 r. – k.14

pisemne zeznania świadka J. Ł. – k.68-69

pisemne zeznania świadka M. P. – k.73-74

pisemne zeznania świadka D. J. – k.78-79

W 2020 roku powód otrzymał telefoniczną informację od M. K. (pracownika pozwanej spółki), według której pozwany nie jest już zainteresowany odbiorem przedmiotu zamówienia, ponieważ utracił klienta na ten towar.

Dowód:

pisemne zeznania świadka J. Ł. – k.68-69

pisemne zeznania świadka M. P. – k.73-74

Pismem z dnia 10 czerwca 2020 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 100.708,21 zł oraz do odbioru towarów w ilości 13.996,00 kg, w terminie do dnia 19 czerwca 2020 r., pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Wezwanie to nie odniosło skutku.

Okoliczność bezsporna, a ponadto dowód:

wezwanie do zapłaty ceny i odbioru rzeczy z dnia 10 czerwca 2020 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k.15-17

pisemne zeznania świadka J. Ł. – k.68-69

pisemne zeznania świadka M. P. – k.73-74

pisemne zeznania świadka D. J. – k.78-79

Cena za towar w łącznej kwocie 100.708,21 zł stała się wymagalna w dniu 30 lipca 2019 r. Pozwany, począwszy od dnia 1 lipca 2019 r. w dalszym ciągu pozostaje w zwłoce z odbiorem towarów, a od dnia 31 lipca 2019 r. opóźnia się z zapłatą ceny.

Dowód:

oferta nr (...) – k.7

korespondencja e-mail z dnia 19 marca 2019 r. – k.8, k.11

potwierdzenie zamówienia z dnia 19 marca 2019 r. – k.9-10

Ogólne Warunki Sprzedaży/Dostawy/Świadczenia usług zawieranych przez (...) S.A. z siedzibą w T. – k.12

pisemne zeznania świadka J. Ł. – k.68-69

pisemne zeznania świadka M. P. – k.73-74

W całym wcześniejszym okresie współpracy handlowej stron, tj. od 2015 roku do 2019 roku powód sprzedał pozwanemu pręty w łącznej ilości około 4 ton. Powód nie otrzymał od pozwanego żadnych zgłoszeń podważających jakość materiału, który został zamówiony. Dopiero w piśmie z dnia 23 lipca 2020 r. (po wniesieniu pozwu w niniejszej sprawie) pozwany zgłosił zastrzeżenia co do jakości towaru w ilości 10 ton, który zdaniem pozwanego został mu doręczony przez powoda w ramach poprzedniego zamówienia. W przedmiotowym piśmie pozwany wskazał zarazem, że zrezygnował ze współpracy z powodem, wobec czego wszelkie ewentualne zamówienia są już nieaktualne i nieobowiązujące.

Dowód:

pismo pozwanego z dnia 23 lipca 2020 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k.39-40

pisemne zeznania świadka J. Ł. – k.68-69

pisemne zeznania świadka M. P. – k.73-74

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o okoliczności bezsporne, dowody z dokumentów oraz z pisemnych zeznań świadków J. Ł., M. P. i D. J..

Dokumenty prywatne stanowiły dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.) i w tym znaczeniu przedstawione przez strony dokumenty co do zasady nie zostały skutecznie zakwestionowane. Były bowiem jasne, kompletne i czytelne.

Sąd odmówił wiarygodności i mocy dowodowej jedynie dokumentowi w postaci pisma pozwanego z dnia 23 lipca 2020 r. (k.39), albowiem okoliczności w nim wskazane nie znalazły potwierdzenia w żadnych innych dowodach przeprowadzonych w sprawie, a ponadto powód skutecznie tym okolicznościom zaprzeczył, m.in. oferując dowód z zeznań świadków J. Ł. i M. P., o czym będzie szczegółowo mowa w dalszej części uzasadnienia.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków J. Ł., M. P. i D. J., albowiem były one jasne, logiczne, spójne oraz korespondowały z treścią innych dowodów przeprowadzonych w sprawie, w tym z dowodami z dokumentów.

Świadek J. Ł. (pracownik działu handlowego powodowej spółki; zeznania świadka na kartach nr 68-69 akt sprawy) potwierdził przede wszystkim fakt zawarcia przez strony umowy sprzedaży 15.000 kg prętów g/w łuszczonych oraz okoliczności dotyczące sposobu i terminu ich dostawy, terminu płatności ceny sprzedaży, poinformowania pozwanego

o gotowości powoda do wydania przedmiotu umowy i braku odbioru prętów przez pozwanego, jak również fakt braku zapłaty ceny sprzedaży przez pozwaną spółkę oraz okoliczności dotyczące braku kontaktu z pozwanym po złożeniu zamówienia, otrzymania przez powoda informacji w 2020 roku odnośnie braku zainteresowania pozwanego odbiorem prętów z uwagi na utratę klienta na ten towar, niekwestionowania przez pozwanego faktu zawarcia umowy sprzedaży oraz jakości zamówionego towaru oraz towaru dostarczonego pozwanemu na przestrzeni dotychczasowej współpracy, tj. w latach 2015 – 2019. Świadek ten wskazał nadto, iż nikt z formy pozwanego nie widział zamówionego towaru oraz, że powód nie otrzymał od pozwanego żadnego oświadczenia w przedmiocie odmowy odbioru zakupionego towaru z uwagi na jego złą jakość. Potwierdził on także, że towar objęty przedmiotowym zamówieniem jest należytej jakości i znajduje się obecnie w magazynie powoda, gotowy do odbioru od kwietnia 2019 roku.

W oparciu o pisemne zeznania świadka M. P. (menedżera w powodowej spółce; zeznania świadka na kartach nr 73-74 akt sprawy) ustalono okoliczności dotyczące zawarcia przez strony umowy sprzedaży 15.000 kg prętów g/w łuszczonych oraz okoliczności dotyczące sposobu i terminu ich dostawy, terminu płatności ceny sprzedaży, poinformowania pozwanego o gotowości powoda do wydania przedmiotu umowy i braku odbioru prętów przez pozwanego, jak również fakt braku zapłaty ceny sprzedaży przez pozwaną spółkę oraz okoliczności dotyczące braku kontaktu z pozwanym po złożeniu zamówienia, otrzymania przez powoda informacji w 2020 roku odnośnie braku zainteresowania pozwanego odbiorem prętów z uwagi na utratę klienta na ten towar, niekwestionowania przez pozwanego faktu zawarcia umowy sprzedaży oraz jakości zamówionego towaru oraz towaru dostarczonego pozwanemu na przestrzeni dotychczasowej współpracy, tj. w latach 2015 – 2019. Świadek ten wskazał również, że nie było takiej sytuacji, by jakiś przedstawiciel pozwanego zapoznał się ze stanem/jakością prętów, tj. by widział przedmiotowe pręty. Zaprzeczył on nadto, aby powód otrzymał kiedykolwiek od pozwanego oświadczenie w przedmiocie odmowy odbioru zakupionego towaru z uwagi na jego złą jakość. Poza tym, świadek potwierdził, że towar objęty przedmiotowym zamówieniem jest należytej jakości i znajduje się obecnie w magazynie powoda, gotowy do odbioru od kwietnia 2019 roku. Zeznania świadka M. P. w całości korespondowały z zeznaniami świadka J. Ł., którym Sąd również dał wiarę w całości.

Świadek D. J. (specjalista ds. windykcji w powodowej spółce; zeznania świadka na karcie nr 78 akt sprawy) potwierdził, że jako pracownik działu windykcji (...) kilkakrotnie dzwonił do pozwanej spółki z prośbą o zapłatę, jak również, że powód wysyłał do pozwanego wezwania do odebrania towaru i zapłaty ceny, a handlowcy z powodowej spółki oraz pracownicy jej działu prawnego wielokrotnie kontaktowali się z pozwanym. Ponadto, świadek potwierdził wysokość stanu zadłużenia pozwanego względem powoda. Świadek ten nie posiadał natomiast wiedzy odnośnie rodzaju i wysokości limitu kredytu kupieckiego udzielonego pozwanemu.

Na rozprawie w dniu 22 września 2021 r. Sąd na podstawie art. 130⁴ § 1, 2 i 5 k.p.c. oraz art. 235¹ k.p.c. w zw. z art. 235² § 1 pkt 4 i 6 k.p.c. pominął dowód z zeznań świadka M. K. (1), albowiem pełnomocnik pozwanego, pomimo wezwania nie wskazał w określonym terminie właściwego adresu zamieszkania tegoż świadka (vide: zobowiązanie do wskazania adresu – k.98-99, epo – k.100; niepodjęta korespondencja – k.107-108) oraz nie uiścił zaliczki na poczet kosztów doręczenia świadkowi korespondencji za pośrednictwem komornika (vide: zarządzenie z dnia 10 czerwca 2021 r. – k.109; epo – k.111). Na niniejsze postanowienie pełnomocnik pozwanego nie zgłosił zastrzeżeń do protokołu w trybie art. 162 k.p.c. Stosownie do art. 130⁴ § 1 zd. pierwsze k.p.c., strona, która wnosi o podjęcie czynności połączonej z wydatkami, obowiązana jest uiścić zaliczkę na ich pokrycie w wysokości i terminie oznaczonym przez sąd. Przewodniczący wzywa stronę zobowiązaną do wniesienia zaliczki, aby w wyznaczonym terminie nie dłuższym niż dwa tygodnie zapłaciła oznaczoną kwotę (art. 130⁴ § 2 zd. pierwsze k.p.c.). W razie nieuiszczenia zaliczki, sąd pominie czynność połączoną z wydatkami (art. 130⁴ § 5 k.p.c.). Z kolei w myśl art. 235¹ k.p.c., we wniosku o przeprowadzenie dowodu strona jest obowiązana oznaczyć dowód w sposób umożliwiający przeprowadzenie go oraz wyszczególnić fakty, które mają zostać wykazane tym dowodem. Sąd może w szczególności pominąć dowód niemożliwy do przeprowadzenia, bądź gdy wniosek strony nie odpowiada wymogom art. 235¹, a strona mimo wezwania nie usunęła tego braku (art. 235¹ § 1 pkt 4 i 6 k.p.c.).

Istota sporu sprowadzała się zasadniczo do oceny, czy powodowi należy się od pozwanego zapłata kwot dochodzonych pozwem wraz z odsetkami określonymi szczegółowo w petitum pozwu. W tym celu należało przede wszystkim przesądzić, czy strony zawarły umowę sprzedaży prętów okrągłych g/w łuszczonych na warunkach przedstawionych w treści pozwu, czy pozwany dokonał odbioru zamówionego towaru i zapłaty ceny oraz, czy zgłaszał powodowi zastrzeżenia co do jakości przedmiotu umowy. Poza tym, rozważeniu podlegała kwestia, czy zastrzeżenie umowne na rzecz sprzedającego (powoda) prawa własności przedmiotu sprzedaży aż do czasu całkowitej zapłaty ceny wywiera jakikolwiek wpływ na uprawnienie sprzedawcy (powoda) do dochodzenia zapłaty ceny sprzedaży od pozwanego.

W ocenie Sądu, z szeregu dowodów przeprowadzonych w sprawie, w tym m.in. z dokumentów w postaci oferty nr (...) (k.7), korespondencji e-mail z dnia 19 marca 2019 r. (k.8, k.11), potwierdzenia zamówienia z dnia 19 marca 2019 r. (k.9-10),

Ogólnych Warunków Sprzedaży/Dostawy/Świadczenia usług zawieranych przez (...) S.A. z siedzibą w T. (k.12), korespondencji e-mail z dnia 17 kwietnia 2019 r. (k.13), korespondencji e-mail z dnia 27 maja 2019 r. (k.14), wezwania do zapłaty ceny i odbioru rzeczy z dnia 10 czerwca 2020 r. wraz z potwierdzeniem nadania (k.15-17) wynika, że powództwo jest usprawiedliwione tak co do zasady, jak i co do wysokości.

Zdaniem Sądu, z przeprowadzonego postępowania dowodowego ponad wszelką wątpliwość wynika, że pozwany zakupił od powoda pręty okrągłe g/w łuszczone w ilości 15.000,00 kg (z tolerancją ilościową +/- 10%), jak również, że powód sprowadził przedmiotowe pręty dla pozwanego w ilości 13.996,00 kg informując go o gotowości towaru do odbioru, a ponadto, że pozwany, mimo wielokrotnych wezwań i monitów nie odebrał zamówionego towaru od powodowej spółki oraz nie uiścił na rzecz powoda ceny sprzedaży. Ustalenia powyższe znajdują odzwierciedlenie zarówno w treści dowodów z dokumentów, jak też w pisemnych zeznaniach świadków J. Ł., M. P. i D. J., z których jednoznacznie wynika przede wszystkim fakt zawarcia przez strony umowy sprzedaży, gotowości powoda do wydania towaru pozwanemu, braku odbioru przedmiotu sprzedaży i braku zapłaty ceny przez pozwanego. Pozwany zresztą, mimo prób negocjowania faktu zawarcia umowy na późniejszym etapie sprawy, w treści sprzeciwu od nakazu zapłaty wyraźnie jednak przyznał, że faktu tego nie kwestionuje, jak również, że nie kwestionuje on gotowości powoda do wydania towarów objętych umową oraz faktu otrzymania wezwania z dnia 10 czerwca 2020 r. (vide: sprzeciw - k.36).

Jednocześnie, Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego, co do tego, że przedmiot sprzedaży obarczony była wadami (był zły jakości), albowiem pozwany nie wykazał tego faktu, mimo iż to na nim z mocy art. 6 k.c. w zw. z art. 232 zd. pierwsze k.p.c. spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie. Pozwany nie przedłożył jakichkolwiek dowodów na okoliczność kwestionowania jakości zamówionych prętów, zaś z zeznań świadków J. Ł. i M. P. jednoznacznie wynika, że nikt ze strony pozwanej spółki nie stawiał się nawet w siedzibie (w magazynie) powoda, celem dokonania oględzin przedmiotowych prętów, nikt z ramienia pozwanego prętów tych nie widział. W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu brak jest jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że pozwany, nie widząc nawet przedmiotu umowy, nie mógł zakwestionować w skuteczny sposób jego jakości. Z kolei okoliczności podnoszone przez pozwanego w piśmie z dnia 23 lipca 2020 r. nie znalazły potwierdzenia w innych dowodach przeprowadzonych w sprawie, a co więcej, pozostawały w oczywistej sprzeczności z treścią zeznań świadków J. Ł. i M. P., którzy jednoznacznie wskazali, iż w całej wcześniejszej historii współpracy pomiędzy stronami sprzed zawarcia umowy w marcu 2019 roku powód nie sprzedał pozwanemu choćby łącznie ponad 10 ton prętów, a ilość sprzedanego towaru oscylowała w okolicach 4 ton. Świadczeni ci zgodnie potwierdzili również, że nieodebrane przez pozwanego pręty są dobrej jakości, tj. są towarem zgodnym z umową. Zarazem, Sąd miał na względzie fakt, że pozwany nigdy wcześniej nie składał żadnych zastrzeżeń odnośnie towaru zakupionego od powoda oraz, że przedmiotowe pismo zostało zredagowane i nadane do powodowej spółki już po dacie wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie, tj. po dniu 17 lipca 2020 r.

Mając zatem na uwadze całokształt dowodów i okoliczności sprawy, w ocenie Sądu brak było jakichkolwiek podstaw prawnych do uchylenia się przez stronę powodową od obowiązku odbioru przedmiotu umowy i zapłaty na rzecz powoda ceny sprzedaży. Strony łączyła bowiem umowa sprzedaży zawarta na warunkach określonych w treści pozwu, a powód, wbrew zarzutom pozwanego, wykonał swoje zobowiązanie w sposób należyty, przedstawiając pozwanemu do odbioru towar objęty treścią umowy. Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego

własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę (art. 535 § 1 k.c.). Zgodzić należy się przy tym w pełnej rozciągłości ze stanowiskiem wyrażonym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., w świetle którego zastrzeżenie własności przez sprzedawcę, w braku odmiennego postanowienia w umowie, uważa się za przeniesienie własności na kupującego pod warunkiem zawieszającym (art. 589 k.c.). Skutkiem zastrzeżenia warunku zawieszającego jest pozostanie, do czasu wystąpienia zdarzenia przyszłego i niepewnego, prawa własności rzeczy sprzedanej przy sprzedawcy. Warunek odnosi się jedynie do wystąpienia skutku rozporządzającego, a nie do całej umowy sprzedaży. Możliwość odebrania rzeczy przez sprzedawcę w razie zwłoki kupującego w zapłacie ceny nie eliminuje możliwości skorzystania przez sprzedawcę z innych przysługujących mu środków prawnych, m.in. możliwości wystąpienia na drogę sądową w celu zaspokojenia roszczenia o zapłatę ceny (sygn. akt IV CKN 468/01, Lex nr 602299). Poza tym, zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że z samej już konstrukcji art. 598 k.c., przewidującego zastrzeżenie na rzecz sprzedawcy prawa własności rzeczy sprzedanej, jednoznacznie wynika uprawnienie sprzedawcy do żądania od kupującego zapłaty ceny oraz skutek w postaci przeniesienia prawa własności na rzecz kupującego pod warunkiem zawieszającym, jakim jest właśnie zapłaty ceny sprzedaży. W myśl powołanego przepisu ustawy, jeżeli sprzedawca zastrzegł sobie własność sprzedanej rzeczy ruchomej aż do uiszczenia ceny, poczytuje się w razie wątpliwości, że przeniesienie własności rzeczy nastąpiło pod warunkiem zawieszającym. W judykaturze na gruncie powołanej regulacji prawnej utrwalone jest stanowisko, zgodnie z którym zastrzeżenie prawa własności rzeczy sprzedanej kształtuje stosunek stron na zasadach przewidzianych w art. 589 k.c. do 591 k.c., jeżeli strony nie określiły w umowie innych skutków zastrzeżenia. W tym więc zakresie art. 589 k.c. jest przepisem szczególnym, o czym mówi art. 155 § 2 k.c. i odmiennie regulującym problem skutków rzeczowych aniżeli art. 155 k.c. Innymi słowy, tylko przeniesienia własności następuje pod warunkiem zawieszającym, jako że jest ono uzależnione od zdarzenia przyszłego i niepewnego (art. 89 k.c.), jakim jest uiszczenie ceny przez kupującego. W braku więc odmiennych postanowień umowy sprzedaż ma charakter bezwarunkowy, definitywny, a jedynie skutek rzeczowy zostaje zawieszony do czasu zapłaty ceny. Po jej zapłacie własność rzeczy przechodzi na kupującego z mocy samego prawa (art. 89 k.c.). Co niezmiennie istotne w odniesieniu do umowy sprzedaży, o której mowa w art. 589 k.c., w przypadku braku zapłaty sprzedawca ma prawo do wyboru roszczeń na drodze cywilnoprawnej: może żądać bądź zwrotu rzeczy, bądź zapłaty ceny, przy czym wybór jednego z tych roszczeń skutkuje wygaśnięciem drugiego z nich (tak m.in. Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 9 lutego 2017 r., sygn. akt V ACa 246/16, Lex nr 2238280).

Wobec tego, że powód wykazał roszczenie dochodzone pozwem tak co do zasady, jak i co do wysokości, powództwo podlegało uwzględnieniu w całości. Dochodzona kwota roszczenia głównego w wysokości 100.708,21 zł wynika z przemnożenia ilości prętów przygotowanych do wydania pozwanemu (13.996,00 kg) przez ustaloną w umowie cenę jednostkową netto za 1 kg prętów (5,85 zł) oraz przez stawkę podatku od towarów i usług (23% VAT).

W tym stanie rzeczy, Sąd na podstawie art. 535 § 1 k.c. w zw. z art. 589 k.c. orzekł jak w pkt 1. formuły sentencji wyroku.

O skapitalizowanych odsetkach ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od całkowitej ceny sprzedaży orzeczono na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tj. Dz.U. z 2021 r., poz. 424), przyjmując za prawidłowe wyliczenie tychże odsetek w wysokości określonej w treści pozwu na kwotę 10.285,21 zł.

Kwotę 425,20 zł Sąd zasądził tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, w oparciu o regulację art. 10 ust. 1 pkt 3 i ust. 1 a) ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tj. Dz.U. z 2021 r., poz. 424), zgodnie z wyliczeniem: 100 Euro x 4,2520 zł (wg tabeli A kursu średniego Euro ogłoszonego przez NBP ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym cena sprzedaży w kwocie 100.708,21 zł stała się wymagalna, tj. wg kursu średniego euro z dnia 28 czerwca 2019 r. – zgodnie z tabelą nr 124/A/NBP/2019).

O odsetkach ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 100.708,21 zł od dnia 18 lipca 2020 r. do dnia zapłaty orzeczono na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tj. Dz.U. z 2021 r., poz. 424), tj. od dnia następującego po dacie wniesienia pozwu.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie od kwoty 10.285,21zł od dnia 31 lipca 2019 r. do dnia zapłaty orzeczono na podstawie art. 482 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 2 k.c. Powyższa kwota stanowi skapitalizowane odsetki od i w tej sytuacji Sąd zasądził je zgodnie z art. 482 § 1 k.c. od daty wytoczenia powództwa, a więc w niniejszej sprawie od dnia 18 lipca 2020 roku (postanowienie z dnia 7 października 2021 roku o sprostowaniu wyroku).

O odsetkach ustawowych za opóźnienie od kwoty 425,20 zł orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tj. Dz.U. z 2021 r., poz. 424), jako datę początkową naliczania tych odsetek, zgodnie z żądaniem pozwu przyjmując dzień następujący po dniu wymagalności roszczenia o zapłatę ceny sprzedaży, tj. dzień 31 lipca 2019 r.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., tj. w oparciu o zasadę odpowiedzialności stron za wynik sprawy. Pozwany przegrał postępowanie w całości, wobec czego ciąży na nim obowiązek zwrotu powodowi wszystkich poniesionych przez powoda kosztów procesu. Na zasądzone od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu w łącznej wysokości 10.988,00 zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 5.571,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda w stawce minimalnej wynoszącej 5.400,00 zł (zgodnie z § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r., tj. Dz.U. z 2018 r., poz.265) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

SSO Wojciech Modrzyński

(...)

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)